

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Martou Pražákovou v hlavním líčení konaném dne 31.3.2017, **takto:**

Obžalovaná

[REDACTED],
nar. [REDACTED] trvale bytem [REDACTED]
[REDACTED]

j e v i n n a , ž e

na silnici č. I/35 v katastru Hodkovic nad Mohelkou, okr. Liberec, směrem na Turnov a jinde dne 2. 2. 2016 okolo 10.40 hod. řídila osobní motorové vozidlo zn. Škoda Fabia, r. z. 4L9 6697, ačkoli si před jízdou aplikovala metamfetamin zv. pervitin a v 12.30 hod. měla 213,49 ng/ml metamfetaminu v krvi a 485,61 ng/ml amfetaminu v krvi, v důsledku čehož byla nezpůsobilá k bezpečnému řízení a ovládnání motorového vozidla,

t e d y

vykonávala ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodila vlivem návykové látky, jinou činnost, při které by mohla ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku,

t í m s p á c h a l a

přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku k trestu **odnětí svobody** v trvání **čtyř /4/ měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odnětí svobody **podmíněně odkládá**.
Podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví **zkušební doba** v trvání **dvanácti /12/ měsíců**.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se obviněné zároveň ukládá trest **zákazu činnosti** spočívající v **zákazu řízení motorových vozidel** na dobu **osmnácti /18/ měsíců**.

Odůvodnění:

Dne 13.4.2016 byl u zdejšího soudu podán návrh na potrestání obviněné pro přečin ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se měla dopustit tím, že dne 2.2.2016 okolo 10.40 hod. na silnici č. I/35 v katastru Hodkovic nad Mohelkou, okr. Liberec, směrem na Turnov a jinde řídila osobní motorové vozidlo zn. Škoda Fabia, r. z. 4L9 6697, ačkoli si před jízdou aplikovala metamfetamin zv. pervitin a v 12.30 hod. měla 213,49 ng/ml metamfetaminu v krvi a 485,61 ng/ml amfetaminu v krvi, v důsledku čehož byla nezpůsobilá k bezpečnému řízení a ovládání motorového vozidla.

Soud ke svým skutkovým zjištěním dospěl na základě těchto provedených důkazů.

Obžalovaná při hlavním líčení vypověděla, že je pravda, že do Hodkovic nad Mohelkou řídila motorové vozidlo. Popřela však, že by bezprostředně před jízdou požíla návykovou látku. Na svou obhajobu uvedla, že o víkendu před jízdou na diskotéce požíla kapsli, kterou koupila od neznámé osoby. Bylo to v sobotu 31.1.2016, někdy mezi 22-24h. Byla to taková ta oddělitelná rozpustná kapsle. Nevěděla, co v ní je; bylo jí řečeno, že něco povzbuzujícího. Kapsli spolkla. Z diskotéky odcházela ve 3-4h ráno. Po probuzení žádné účinky kapsle nepocítovala. Byla unavená. Následující den byla doma, spala, odpočívala. V den jízdy byla přesvědčená, že je naprosto způsobilá k jízdě. Proto se i dobrovolně podrobila odběru krve. Necítila se pod vlivem nějaké látky. Kdyby to věděla, tak dobrovolně na odběr nepůjde. Při vyšetření jí svítili do očí, měřili tlak, nechali ji projít po ordinaci, mluvila s doktorem. Bylo jí sděleno, že nejeví známky, že pod vlivem. Zkušenosti s návykovými látkami z dřívějšíka má - párkrát hulila trávu a užívala pervitin. Netušila ale, že je to v té kapsli. Pervitin dokáže poznat, ale povzbuzujících látek je určitě víc, nemohla vědět, co v kapsli přesně je. S pervitinem začala, když jí bylo 18-20 let, tj. někdy v letech 2006-2008, a skončila to někdy v roce 2015, kdy byla na operaci hypofýzy. Do současné doby se léčí. Bere hydrokortikoidy, což jsou hormony ovlivňující kůru nadledvin, je pro ni životně důležité je brát. Měla dávkování třikrát denně.

Soud dále vyslechl znalce MUDr. Radka Matlacha, který uvedl, že obžalovaná byla v době deliktu ve stavu vylučující způsobilost k řízení motorového vozidla. V předmětné době byla hladina budivých aminů u obžalované v takovém poměru, že lze uvěřit

tvrzení, že užíla drogu před delší dobou a nikoli bezprostředně před jízdou, ale nicméně biologický poločas metamfetaminu je natolik dlouhý, že i bez účasti jiných látek, tedy uvažovaného hydrokortizonu by průběh události a zjištěná hladina mohla být shodná. Lze říci, že metamfetamin je látka v těle cizí, v těle se netvoří, po jeho užití hladina už pouze klesá, zatímco amfetamin vzniká přeměnou metamfetaminu a jeho hladina postupně stoupá. Vzhledem k délce biologického poločasu lze říci, že hladiny se od doby deliktu v 10:40h do doby odběru krve ve 12:24h v podstatě nezměnily. Zjištěná hladina metamfetaminu a potažmo i zvýšená hladina amfetaminu přesáhla hranici, od které lze změnu funkce mozku objektivně zjistit např. na EEG vyšetření. Vzhledem k obvyklým účinkům budivých aminů na lidskou mysl obžalovaná nebyla v předmětné době způsobilá k vykonávání činnosti náročné na dlouhé soustředění, tedy např. k řízení motorových vozidel, nebyla schopna takovou činnost bezpečně vykonávat. K otázce, zda medikace obžalované měla vliv na vstřebávání metamfetaminu a amfetaminu, a pokud ano, zda lze určit míru ovlivnění těmito látkami v souvislosti s řízením vozidla, znalec uvedl, že hormony nadledvin, v tomto případě konkrétně hydrokortizon podávaný jako lék mění metabolismus pacienta, upravuje jej k normě, když samoprodukce nepostačuje. Podávání těchto hormonů by tedy mělo vést k normalizaci stavu. Pokud obžalovaná užívá léky v souladu s lékařským předpisem, měla by mít vnitřní prostřední velmi blízké zdravému jedinci. Uvažovat o ovlivnění by bylo možné, pokud by se jednalo o souběžné podání léků a omamné psychotropní látky, o což se v tomto případě nejednalo. I pokud by se vzalo v potaz zpomalení metabolismu vlivem podávaných léků, pak je lhostejné, zda obžalovaná zjištěnou hladinu z těla vyloučí rychleji či pomaleji, než zdravý jedinec, neboť rozhodná je okamžitá hladina. Podávané léky nijak nemění vnímavost organismu k hladinám těchto budivých aminů. Znalec dále uvedl, že lze obecně říci, že při užití nějaké látky bez užívání léků, které brala obžalovaná, resp. při jejich výpadku, by delší dobu trvalo, než by se ta hladina odbourala. Metabolismus by byl zpomalený sám o sobě, takže v porovnání s normálním jedincem by takovou látku v těle měl delší dobu, delší dobu by jí zadržoval a delší dobu by jí vylučoval. Vliv na účinky látky by to však nemělo, neboť ty se odvozují od hladiny. Tedy účinky by přetrvávaly déle a člověk by účinky měl déle pociťovat, protože hladina by přetrvávala po tuto delší dobu. Užívání hydrokortizonů nemá žádnou souvislost s tím, jakým způsobem budivé aminy ovlivňují mozkovou činnost. K účinkům metamfetaminu znalec uvedl, že jde o budivé aminy, a ty nabuzují, dávají člověku pocit větší sebedůvěry a když je to nad určitou hladinu, tak až pocit neohroženosti, nesmrtelnosti, člověk se pouští do riskantních podniků bez ohledů na následky, má pocit, že vše stihne, že všechno zvládne, je i snížený práh bolestivosti. Takový člověk se vykazuje zvýšeným rizikovým chováním, zvýšenou sebedůvěrou, chybným vyhodnocováním reality ve smyslu vytváření nebo podcenění rizikovosti dané situace. Fyziologickým projevem jsou poruchy srdečního rytmu, zvýšení krevního tlaku, zvýšení teploty, křeče, bezvědomí. V extrémním případě, při předávkování, může dojít k halucinacím, zmatenosti, k úzkostným stavům a při opakovaném užívání se může rozvinout paranoidní schizofrenie, tedy psychóza. Člověk pod vlivem budivých aminů má zvýšené sebevědomí a špatně vyhodnocuje dopravní situaci. Najíždí do situací s představou, že je může v klidu a bezpečně projet, ač to objektivně pravda není. Z medicínského hlediska toto vylučuje u jedince způsobilost v řízení motorových vozidel, neboť není schopen dlouhodobé činnosti náročné na soustředění jako je jízda motorovým vozidlem. U obžalované byla konkrétně zjištěna hladina metamfetaminu

213,49 ng/ml a amfetaminu v koncentraci 485,61 ng/ml. Již od hladiny zhruba 150 ng/ml metamfetaminu lze změny mozkové činnosti objektivně prokázat vyšetřením EEG, je-li provedeno. Od této hladiny výš lze tedy objektivně prokázat ovlivnění mozkové činnosti. Biologický poločas metamfetaminu, tj. doba, kdy se z těla vylučuje, je 13-34 hodin. Obecně se uznává, že od hodnoty 25 ng/ml je shora popsané ovlivnění jedince. Znalec dále uvedl, že v případě obžalované při naměřených hodnotách by hladina metamfetaminu mohla poklesnout pod 25 ng/ml nejdříve za cca dva dny od naměření. Znalec dále uvedl, že naměřené hodnoty metamfetaminu u obžalované odpovídají obvyklým dávkám, které jsou distribuovány mezi uživatele a delší době od užití. Jde o hladinu, která je standardně zachytávána u těch jedinců, kde byl nějaký delikt zaznamenán. Hladina se standardně pohybuje mezi 100-110 a mezi 480 ng/ml. U budivých aminů jsou jedinci i po dvou dnech od užití ovlivnění ve shora uvedeném smyslu, tj. je tam pocit síly, zvýšená sebedůvěra, zahánění pocitu únavy, ospalosti, je tlumen pocit hladu, vykazují rozšíření zorniček. Znalec uvedl, že podle zdravotnické dokumentace nebylo u obžalované vše v pořádku - zornice nereagovaly na úsvit, což je jednoznačně reflex, který běží přes střední mozek, ten nelze obejít nějakým způsobem. Naopak, to co popíše lékař ve zprávě o chování, je jeho subjektivní vnímání. Rovněž byl u obžalované zjištěn zvýšený tlak, což odpovídá působení budivých aminů.

Dále byly v hlavním líčení provedeny listinné důkazy. Z protokolu o lékařském vyšetření osoby při podezření z ovlivnění návykovou látkou bylo zjištěno, že odběr krve byl proveden dne 2.2.2016 v 12,24h, přičemž dále je v kolonce „anamnéza, od kdy užívá alkohol nebo jiné drogy, jaké, kdy naposled“ uvedeno: 1.2. kapsle pervitinu dopoledne. V této části byl formulář vyplněn ručně; písmo na formuláři je jednotného vzhledu; připojeno je razítko a podpis lékaře. Dále je na formuláři zaškrtnuto, že zornice jsou široké, ostatní charakteristiky chování vyznačeny jako normální. Vyšetřením byl zjištěn metamfetamin o koncentraci 213,49 ng/ml a amfetamin o koncentraci 485,61 ng/ml.

Z úředního záznamu o zajištění osoby bylo zjištěno, že dne 2.2.2016 v 10,50h na rychlostní komunikaci R 35 za obcí Hodkovice n. Mohelkou ve směru na Turnov byla obžalovaná jako řidička osobního automobilu Škoda Fabia, RZ 4L96697, podrobena testu Drugwipe 5S s pozitivním výsledkem na amfetamin/metamfetamin. Z úředního záznamu (na čl. 28) bylo zjištěno, že obžalovaná na místě po provedení testu Drugwipe přiznala požití pervitinu, a to včerejšího dne, tj. 1.2.2016 v dopoledních hodinách. V úředním záznamu o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky před anebo během jízdy bylo zjištěno, že je v případě obžalované uvedeno požití jedné tablety pervitinu dne 1.2.2016 v 10:00h. V předtištěných charakteristikách je hodnoceno chování obžalované jako nervózní, hyperaktivní; zaškrtnuta je i řečnost; nálada je hodnocena jako podrážděná; oči hodnoceny jako zarudlé. Z oznámení (odevzdání) přestupku (věci) (čl. 31), kdy jde o formulář, který se vyplňuje ručně, bylo zjištěno, že bylo vyplněno dne 2.2.2016, přičemž v kolonce „vysvětlení a podpis občana podezřelého z přestupku“ je mj. uvedeno: *Uznávám, že jsem užila návykovou látku a dodávám, že jsem ji užila v min. množství a den před jízdou (v dopol. hodinách).* Tato kolonka byla podepsána a vykazuje jiný rukopis než přední strana formuláře.

Ze zpráv o pověsti bylo zjištěno, že přestupková věc, kdy obžalovaná byla projednávána pro držení 0,47 g amfetaminu vč. obalu dne 7.10.2015, byla odložena. Nemá evidován žádný přestupek. Je známa jako uživatelka drog. V evidenční kartě řidiče má tři záznamy; poslední je z 28.1.2016, kdy se jednalo o řízení pod vlivem OPL, správním orgánem byl vysloven zákaz řízení motorových vozidel a byla uložena pokuta 14 000 Kč. Z předchozí doby má dále záznam o přestupku na úseku dopravy z 19.9.2015, který byl vyřízen blokovou pokutou. V rejstříku trestů má jeden záznam, přičemž k tomuto odsouzení nelze již přihlížet.

Ze zdravotnické dokumentace bylo zjištěno, že obžalovaná dne 18.11.2015 podstoupila ve Vojenské fakultní nemocnici operaci tumoru hypofýzy, kdy byla provedena endoskopická endonasální resekce. Propuštěna z nemocnice byla 26.11.2015 s tím, že pooperačně bude zajištěna kortikoidy/kortikosteroidy, konkrétně hydrocortisonem s užíváním 3xdenně po 1 tabletě.

Podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku kdo vykonává ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky, zaměstnání nebo jinou činnost, při kterých by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok, peněžitým trestem nebo zákazem činnosti.

Skutková podstata trestného činu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 tr. zákoníku tedy chrání život a zdraví lidí a majetek před ohrožením určitého druhu, zejména pocházejícím z činností konaných pod vlivem návykové látky. Je zakázáno vykonávat mj. činnost ve stavu vylučujícím způsobilost, kterou si pachatel přivodil vlivem návykové látky. Podle právní teorie (viz. Šámal, P. a kol. Trestní zákoník, 2. vydání, Praha: C.H.Beck, 2012, s. 2791-2792) se jinou činností rozumí taková činnost, jejíž bezpečný výkon vyžaduje soustředěnou pozornost a schopnost správně vnímat a pohotově reagovat na vznikající situaci, přičemž i menší oslabení těchto schopností vlivem návykové látky vyvolává možnost ohrožení chráněných zájmů určitého rozsahu a intenzity (ohrožení života nebo zdraví lidí, tj. více osob, nebo možnost vzniku značné škody na majetku). Za typickou činnost v tomto smyslu se považuje řízení motorového vozidla, které vyžaduje schopnost soustředění, správných a včasných vjemů a pohotových reakcí na situaci vznikající v dopravním provozu. Dále platí, že trestný čin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 tr. zákoníku je spáchán samým provedením činnosti pod vlivem a nebezpečím chráněným zájmům nemusí konkrétně a bezprostředně hrozit, neboť stačí i jen vzdálená možnost poruchy, daná již tím, že pachatel vykonal určitou činnost.

Soud po zhodnocení všech důkazů dospěl k závěru, že se skutek stal tak, jak je popsán ve výroku rozsudku, že jej spáchala obžalovaná a že jde o trestný čin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 tr. zákoníku. Obžalovaná se k jednání doznala zčásti, resp. pouze k tomu, že motorové vozidlo skutečně v Hodkovicích n. Mohelkou řídila, avšak pod vlivem omamné psychotropní látky se necítla. Krevním testem však bylo jednoznačně a nepochybnitelně zjištěno, že obžalovaná dne 2.2.2016 okolo 10:40h, tj. v době řízení motorového vozidla, byla ovlivněna návykovou látkou, neboť u ní o dvě hodiny později byla naměřena hodnota metamfetaminu v krvi 213,49 ng/ml a amfetaminu v krvi 485/61 ng/ml. Soud neuvěřil obhajobě obžalované, jak byla

přednesena u hlavního líčení, že si „nějakou“ kapsli s jí neznámým obsahem vzala 31.1.2016, v sobotu večer, kdy si ji koupila na diskotéce od neznámé osoby a následující den doma spala. Jednak se obžalovaná s touto verzí nepřipravila na výpověď zcela důsledně, neboť 2.2.2016 bylo úterý, takže 1.2.2016 bylo pondělí a 31.1.2016 byla neděle a nikoli sobota. Jednak její výpověď odporuje tomu, co sama písemně uvedla (a podepsala) přímo při silniční kontrole – tj. že užila pervitin, a to 1.2.2016 v dopoledních hodinách. Shodná informace o užití pervitinu dne 1.2.2016 v dopoledních hodinách je uvedena v úředním záznamu Policie ČR z předmětného dne i v lékařském dotazníku z téhož dne vyplňovaném při odběru krve. Za této situace, kdy se úplně stejná informace objevuje na 3 místech – jednou vyplněná samotnou obžalovanou, podruhé reprodukováná ve zprávě Policie ČR a potřetí zanesená ve zprávě z lékařského vyšetření – vskutku nelze dospět k závěru, že došlo k omylu v datu či ke špatnému vyplnění v uvedených dokumentech. Bylo prokázáno tedy, že obžalovaná požila den před jízdou metamfetamin zv. pervitin, který je návykovou látkou ve smyslu § 130 tr. zákoníku - je jako psychotropní látka uveden v seznamu č. 5 k nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznámech návykových látek ve smyslu § 44c zák. č. 167/1998 Sb., o návykových látkách. Slyšený znalec MUDr. Matlach zcela jasně vysvětlil, že

- metamfetamin, resp. amfetamin na člověka působí budivě, že pak cítí větší sebedůvěru, má pocit neohroženosti, chybně vyhodnocuje realitu ve smyslu podcenění rizikovosti situace, jsou u něj zahrnány pocity únavy a ospalosti, přičemž člověk v důsledku takových účinků nedostatečně vyhodnocuje dopravní situaci a z lékařského hlediska není způsobilý vykonávat činnost spojenou s koncentrací jako je řízení motorového vozidla,
- za hranici ovlivnění metamfetaminem je považována hladina 25 ng/ml v krvi, přičemž při hladině 150 ng/ml lze již změny funkcí mozku detekovat objektivně EEG vyšetřením,
- užívané léky (hydrokortizon) u obžalované nijak nemění vnímavost organismu k hladinám budivých aminů a nemají ani vliv na to, jakým způsobem budivé aminy ovlivňují mozkovou činnost,
- je lhostejné, zda obžalovaná zjištěnou hladinu budivých aminů z těla vyloučí rychleji či pomaleji, než zdravý jedinec, protože z hlediska účinků je rozhodná hladina v daném okamžiku,
- v případě obžalované při naměřených hodnotách by hladina metamfetaminu mohla poklesnout pod 25 ng/ml nejdříve za cca dva dny od naměření,
- naměřené hodnoty metamfetaminu u obžalované odpovídají obvyklé dávce pervitinu, užitého delší dobu před záchytem.

U obžalované byla krevním testem provedeným bezprostředně po dopravní kontrole zjištěna hladina metamfetaminu 9x vyšší než je hranice ovlivnění dle nařízení vlády č. 41/2014 Sb., ze dne 26. února 2014, o stanovení jiných návykových látek a jejich limitních hodnot, při jejichž dosažení v krevním vzorku řidiče se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou. Nejde tedy o nějaký hraniční případ, ale o zcela jasně prokazatelné ovlivnění metamfetaminem, přičemž i dle zprávy PČR z místa dopravní kontroly vyplývá, že chování obžalované vykazovalo změny – obžalovaná byla nervózní, podrážděná, hyperaktivní. Bylo tedy prokázáno, že obžalovaná v době řízení motorového vozidla byla pod vlivem návykové látky v takové míře, že dle současných poznatků lékařské vědy nebyla způsobilá k jeho bezpečnému řízení – tj. vykonávala ve stavu vylučujícím způsobilost, kterou si přivodila požitím pervitinu,

činnost, při které mohla ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku. Na tom nemůže změnit nic ani to, že obžalovaná se subjektivně cítila jakoby ovlivněna nebyla či že před jízdou příp. odpočívala. Stran zavinění dospěl soud k závěru, že obžalovaná jednala nejméně v úmyslu nepřímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, neboť z její výpovědi při hlavním líčení vyplynulo, že věděla, že řídit pod vlivem návykové látky se nesmí, ale přesto vozidlo řídila, neboť měla subjektivní pocit, že pod vlivem návykové látky není. Přitom lze říci, že obžalovaná je již zkušenou uživatelkou pervitinu, nejednalo se o její první či náhodné užití pervitinu. Věděla, jak pervitin působí.

Při úvaze o výši a druhu trestu u obžalovaného soud přihlédl k ustanovení § 38 tr. zákoníku, § 39 tr. zákoníku a také k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem tak, jak jsou uvedeny v § 41 a § 42 tr. zákoníku.

Podle cit. § 274 odst. 1 tr. zákoníku lze za trestný čin ohrožení pod vlivem návykové látky uložit trest odnětí svobody až na jeden rok, peněžitý trest nebo zákaz činnosti.

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku soud může uložit trest zákazu činnosti na jeden rok až deset let, dopustil-li se pachatel trestného činu v souvislosti s touto činností.

Podle § 73 odst. 3 tr. zákoníku trest zákazu činnosti spočívá v tom, že se odsouzenému po dobu výkonu tohoto trestu zakazuje výkon určitého zaměstnání, povolání nebo funkce nebo takové činnosti, ke které je třeba zvláštního povolení, nebo jejíž výkon upravuje jiný právní předpis.

Na straně obžalované nebyly shledány žádné polehčující okolnosti. Na jedné straně nelze přehlédnout, že ani ne týden před projednávaným skutkem se dopustila přestupku na úseku dopravy spočívajícím opět v řízení motorového vozidla pod vlivem návykové látky a ani tato skutečnost ji nevedla k nápravě. Na druhou stranu však nelze odhlédnout od toho, že obžalovaná je z pohledu trestního práva osobou ještě zachovalou, když k předchozímu odsouzení nelze přihlížet. Za této situace byl uložen trest odnětí svobody v trvání 4 měsíců, tj. ve třetině zákonné trestní sazby. Soud dospěl k závěru, že k tomu, aby obžalovaná nadále vedla řádný život a nedopouštěla se závažného jednání, není třeba výkonu uloženého trestu. Zkušební doba byla stanovena na samé spodní hranici zákonného rozsahu. Takto uložený trest je tedy přiměřený zjištěným okolnostem a skutečnostem stran osoby obžalované, avšak přesto pro obžalovanou citelný tak, aby napříště byla motivována k dodržování předpisů.

Soud dále dospěl k závěru, že je zapotřebí na obžalovanou působit také trestem zákazu činnosti spočívajícím v zákazu řízení motorových vozidel, který je ukládán v souvislosti s projednávaným druhem trestné činnosti. Člověk, který požil návykovou látku, nemá řídit nikdy. Návykové látky, jakožto látky tělu cizí, negativně ovlivňují smysly potřebné k bezpečnému řízení vozidla a reakce řidiče, což může vést a mnohdy vede k vážným dopravním nehodám s neodčinitelnými dopady na zdraví a životy těch účastníků silničního provozu, kteří pravidla silničního provozu dodržují. Řízení motorového vozidla pod vlivem návykové látky tedy nelze bagatelizovat s poukazem na to, že se „nic nestalo“. Je zcela na místě, aby byl uložen trest zákazu řízení, neboť tak bude na

určitou dobu obžalovaná vyloučena z účasti na silničním provozu a dále se na ni tímto trestem výchovně působí, aby si uvědomila, že řízení motorového vozidla pod vlivem návykové látky není marginální záležitost, ale jednání, které má tento nepříjemný důsledek. Soud považoval za přiměřené působit na obžalovanou trestem při samé dolní hranici trestní sazby ve výměře 18 měsíců.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec, prostřednictvím okresního soudu v Liberci, písemně, ve trojím vyhotovení. V téže lhůtě, nebo v lhůtě dodatečně stanovené předsedou senátu musí být odvolání písemně odůvodněno. Z odůvodnění musí být patrné, proti kterému výroku odvolání směřuje a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka Liberec. Státní zástupce může rozsudek napadnout ve všech výrocích a je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného. Obžalovaný může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

V Liberci dne 31. března 2017

Mgr. Marta Pražáková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: Martina Baštová